

Rootsi transpordiameti õigusaktide kogu

25:13

Rootsi transpordiameti eeskirjad, mis käsitlevad langevarjuhüppeid

Avaldatud
27. veebruaril 2025

vastu võetud 12. veebruaril 2025.

LENNUNDUS

Tsiviillennunduse määruse (2010:770) 1. peatüki 9. jao, 6. peatüki 19. jao ja 12. peatüki 4. jao kohaselt annab Rootsi transpordiamet välja¹ järgmised määrused

OPS-seeria

Reguleerimisala

§ 1. Neid eeskirju kohaldatakse Rootsis tsiviillangevarjuhüpete ja varustuslangevarjudesse langevate kaupade suhtes.

Kõnealuseid eeskirju kohaldatakse ka esimeses lõigus osutatud tegevustega seotud koolituse suhtes ja juhul, kui selliseks tegevuseks tuleb välja anda litsents.

Mõisted ja lühendid

§ 2. Käesolevates eeskirjades kasutatakse järgmisi mõisteid:

<i>AFIS</i>	(lennuvälja lennuinfoteenus) lennuinfoteenus kontrollimata lennuväljal;
<i>vaneminstruktor</i>	langevarjuklubi hüppetegevuse eest vastutav instruktor;
<i>langevari</i>	tekstiilmaterjalist või muust sarnasest materjalist valmistatud langevari koos riputusnööride ja rihmadega, mida lennu ajal kantakse seljakotis; hõlmab päästelangevarje, spordilangevarje, ümmargusi langevarje, varulangevarje ja varustuse langevarje;

¹ Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv (EL) 2015/1535, 9. september 2015, millega nähakse ette tehnilistest eeskirjadest ning infoühiskonna teenuste eeskirjadest teatamise kord.

<i>langevarjuinspektor</i>	isik, kes on volitatud kontrollima langevarjupakkijaid ning kontrollima, pakkima ja parandama sport- ja varulangevarjusid ja langevarjusüsteeme;
<i>langevarjutehnik</i>	isik, kes on volitatud kontrollima langevarje ja teostama nende üle järelevalvet ning tegema langevarjuseadmete katseid ja remonti;
<i>lennujuht</i>	isik, kes vastutab langevarjulendude ohutuse kõrge taseme tagamise eest ning selle eest, et piloodid saavad ülesande täitmiseks vajaliku koolituse ja hariduse;
<i>lennukäsiraamat</i>	käsiraamat, milles on sätestatud piirangud, mille täitmisel loetakse õhusõiduk lennukõlblikuks, ning tootja juhised ja teave lennumeeskonna poolt õhusõiduki ohutuks käitamiseks, mille on täielikult või osaliselt heaks kiitnud Rootsi transpordiamet või muu lennuamet;
<i>hüppe juht</i>	valdkonna instruktor, kes juhib hüppeid ja vastutab nende eest;
<i>hüppe kapten või lifti juht</i>	isik, kes vastutab õhusõiduki pardal koostöös õhusõiduki kapteniga õhusõiduki langevarjurite eest ning selle eest, et õhusõidukilt tehtavad hüpped toimuksid õigel ajal ja õigel kohal vastavalt kohaldatavatele langevarjuhüpete juhistelet;
<i>kontrollitud õhuruum</i>	(kontrollitud kontrollitud õhuruum) kindlaksmääratud õhuruum, kus toimub lennujuhtimine vastavalt õhuruumi klassifikatsioonile;
<i>etenduse juht</i>	vastutav isik <i>langevarjudega</i> õhusõidu etenduse ajal.

§ 3. Kõnealustele sätetele loetakse vastavaks kaubad, mida seaduslikult turustatakse mõnes teises Euroopa Liidu liikmesriigis või Türgis või mis on pärit EFTA riigist, mis on EMP lepinguosaline, ja mida seaduslikult turustatakse EFTA riigis. Selle eeskirja kohaldamist reguleerib Euroopa Parlamendi ja nõukogu 19. märtsi 2019. aasta määrusega (EL) 2019/515, mis käsitleb teises liikmesriigis seaduslikult turustatavate kaupade vastastikust tunnustamist ja millega tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 764/2008.

Litsents, õppijatunnistus ja vastavad dokumendid

§ 4. Langevarjuinstruktoritel, langevarjuinspektoritel, langevarjutehnikutel ja etenduse juhtidel peab olema Rootsi transpordiameti väljastatud pädevustunnistus.

§ 5. Langevarjuritel peab olema Rootsi transpordiameti väljastatud luba. Juhiluba peab olema astmestatud A-st D-ni, kusjuures D on kõrgeim tase.

Loa saamiseks koolitust läbival õppuril peab olema Rootsi transpordiameti väljastatud õppuritunnistus.

§ 6. Välisriigi ametiasutuse või volitatud organisatsiooni väljastatud sertifikaadid, litsentsid, õpilastunnistused või vastavad dokumendid peab heaks kiitma Rootsi transpordiamet. Heakskiitmine eeldab, et nii koolitus kui ka isiku oskused vastavad Rootsi litsentsi saamiseks nõutavale. Rootsis alaliselt elava isiku puhul kehtib see luba maksimaalselt 12 kuud. Seejärel tuleb õppuri tunnistus või litsents asendada Rootsi õppuri tunnistuse või litsentsiga.

§ 7. Langevarjuhüppeid õpetavad koolid peavad olema Rootsi transpordiameti poolt heaks kiidetud.

Lennuteenindus langevarjuhüpeteks kasutatavate õhusõidukite pardal

§ 8. Õhusõiduki kapteni peab ametisse nimetamiseks heaks kiitma langevarjklubi kohalik lennujuht või kommertslennuettevõtja lennujuht.

§ 9. Hüppe juht ja õhusõiduki kapten peavad eelnevalt kokku leppima hüppe tegemiseks kavandatud protseduurid, näiteks:

1. soovitatav hüppekiirus, lõplik lähenemine ja hüppepunkt langevarjurit hüpamiseks ja varustuslangevarjude kukutamiseks;
2. õhusõiduki kapteni, maapealse personali ja langevarjurit vahelise koostöö juhendamine; ja
3. hädaolukorra protseduuride juhendamine langevarjuritega lennu eri etappidel.

§ 10. Hüppemeister või liftiülem vastutab õhusõiduki pardal koostöös õhusõiduki kapteniga õhusõiduki langevarjurit eest ning selle eest, et õhusõidukilt tehtavad hüpped toimuksid õigel ajal ja õiges kohas vastavalt kohaldatavatele langevarjuhüpete juhistele.

§ 11. Langevarjuhüpete ajal võivad õhusõidukiga kaasas olla ainult need isikud, keda hüppe juht ja õhusõiduki kapten on pidanud hüppe sooritamiseks vajalikuks.

Lennuvarustus

§ 12. Langevarjurite vedamiseks ette nähtud õhusõidukite muutmist või ümberehitamist käsitlevad sätted on esitatud 3. augusti 2012. aasta määruises (EL) nr 748/2012, millega nähakse ette õhusõidukite ja nendega seotud toodete, osade ja seadmete lennukõlblikkuse ja keskkonnanohutuse sertifitseerimise ning projekteerimis- ja tootjaorganisatsioonide sertifitseerimise rakenduseeskirjad.

Õhusõidukid, mis vastavalt artikli 2 lõike 3 punktile d ja artikli 2 lõike 8 punktidele a–c, i Euroopa Parlamendi ja nõukogu 4. juuli 2018. aasta määrus (EL) 2018/1139, mis käsitleb tsiviillennunduse valdkonna ühisnorme ja millega luuakse Euroopa Liidu Lennundusohutusamet ning millega muudetakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusi (EÜ) nr 2111/2005, (EÜ) nr 1008/2008, (EL) nr 996/2010, (EL) nr 376/2014 ja Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiive 2014/30/EL ning 2014/53/EL ning millega tunnistatakse kehtetuks Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrused (EÜ) nr 552/2004 ja (EÜ) nr 216/2008 ning nõukogu määrus (EMÜ) nr 3922/91, ei ole kõnealuse määrusega hõlmatud, vaid on hõlmatud Rootsi Transpordiameti määrustega (TSFS 2020:85) teatavate õhusõidukite ning projekteerimis- ja tootjaorganisatsioonide sertifitseerimise kohta.

§ 13. Õhusõiduk peab olema varustatud heakskiidetud konfiguratsiooniga langevarjuhüpeteks. Märgid ja visuaalsed märgised peavad näitama langevarjurite kinnitatud asendit pealelaadimise, lennu ja hüppamise ajal, samuti mis tahes lisapiiranguid, mis on vajalikud hüppamise ajal, et tagada kinnitatud raskuskeskme piiride säilitamine.

Langevarjuvarustus

§ 14. Langevarjuhüppeid võib teha üksnes juhul, kui langevarjur on varustatud sobiva kombinatsiooniga, mis koosneb vähemalt kahest sama rakmega ühendatud varikatusest, millest üks peab olema varulangevari.

Ohutus langevarjuhüpete ajal

§ 15. Langevarjuhüpped tuleb sooritada hüppejuhi järelevalve all vastavalt hüppejuhile kehtivatele juhisteile.

§ 16. Hüppejuht tagab, et langevarjur on varustatud langevarjuhüppeks ettenähtud varustusega.

Langevarjuhüppel vette kontrollib hüppejuht, kas vee sügavus ja seisund vee all on rahuldav.

§ 17. Langevarjurite maandumiseks ettenähtud ala suurus peab olema vähemalt 50 m × 50 m, olema peab takistusteta lähenemine ja alternatiivsed maandumiskohad ning selle peab heaks kiitma peainstruktor. Maaomanikult tuleb saada luba maa sihtotstarbeliseks kasutamiseks.

Õppur-langevarjurite maandumisala peab võimaluse korral koosnema ringikujulisest alast, mille raadius on vähemalt 200 m. Väljaspool maandumisala peab olema vähemalt 200 m laiune ohutusvöönd, kus ei ole sügavamat vett kui 1 m, elektriline, kõrgemaid hooneid kui üks korrus või võrreldavaid takistusi.

§ 18. Päästetööde hõlbustamiseks tuleb maandumisalal tagada vähemalt järgmine:

1. telefon või muu sidevahend;
2. esmaabikott;
3. auto;
4. paat (kui hüpatakse vette).

§ 19. Kui langevarjuhüpped sooritatakse kohas, kus sooritatakse muid lennutegevusi, tagab hüppejuht, et erinevate lennutegevuste vahel toimub vajalik koordineerimine.

§ 20. Minimaalne kõrgus langevarju avamiseks on 700 m AGL (maapinnast kõrgemal). Minimaalne kõrgus ümmarguse varikatusega hüppamiseks, mis avaneb automaatselt, on 400 m AGL. Automaatselt avaneva langevarjuga kauba langetamise minimaalne kõrgus on 150 m AGL.

§ 21. Hüppekõrgusele lendamisel kasutavad langevarjurid lennukis hapnikku, kui võib eeldada, et kõrgus:

1. on rohkem kui 30 minuti jooksul 10 000 kuni 13 000 jalga;
2. ületab 13 000 jalga kauemaks kui kuueks minutiks;
3. ületab 15 000 jalga kauemaks kui kolmeks minutiks.

§ 22. Hüppamisel peavad langevarjurid olema varustatud päästevestiga, kui:

1. tahetakse maanduda vees või
2. on oht kogemata vette maanduda.

§ 23. Langevarjuhüpete sooritamiseks kontrollitavas õhuruumis peab õhusõiduki kaptenil olema selleks luba.

§ 24. Kui langevarjuhüpped toimuvad täielikult või osaliselt kontrollitavas õhuruumis, peab õhusõiduk, millelt langevarjuhüpped sooritatakse, olema langevarjuritest eraldiseisev. Lennujuhtimisüksuse nõudmisel peab õhusõiduk jääma kõigi langevarjurite kohale ja teatama asjaomasele lennujuhtimisüksusele viimase langevarjuri maandumisest või lahkumisest kontrollitavast õhuruumist.

§ 25. Langevarjuhüpped pimedas väljaspool kontrollitavat õhuruumi ja langevarjuhüpped väljaspool kontrollitavat õhuruumi langevarjuhüpete ajal, mis kestavad kauem kui 15 minutit, tuleb kavandada ja edastada aeronavigatsiooniteabe teenistusele (AIS). Teade tuleb esitada hiljemalt 24 tundi enne kavandatud langevarjuhüpet.

§ 26. Õhusõiduki kapten teavitab asjaomast lennuinfosüsteemi üksust enne hüpset langevarjuhüpetest, mis on seotud lendudega lennuväljadel, kus kasutatakse lennuinfosüsteemi (AFIS) teenuseid (koos TIC-tsooni või TIC-alaga või ilma selleta).

§ 27. Kui langevarjuhüpped toimuvad vabalennujuhtimisüksuseta lennuvälja läheduses, teatab õhusõiduki kapten sellest lennuvälja või lennuklubi raadiosagedusel.

Tuule tugevus

§ 28. Enne iga langevarjuhüpet peab langevarjur olema kontrollinud valitsevaid tuuletingimusi. Langevarjuhüpete puhul ei tohi maatuul ületada:

1. 6 m/s langevarjuri esimese viie hüppe ajal;
2. 8 m/s langevarjuri kuuenda kuni kahekümneenda hüppe ajal ja
3. 11 m/s edasiste hüpete ajal.

§ 29. Langevarjuhüpped maatuule korral 9–11 m/s võivad toimuda üksnes tingimusel, et langevarjur on varustatud langevarjuga, mille enda kiirus ületab 5 m/s, ja varutiiva langevarjuga.

Veehüppe puhul peab maatuul olema vähemalt 2 m/s.

Langevarjuhüpete etendus

§ 30. Langevarjuhüpete etenduste maandumisala peab olema vähemalt 50 m × 50 m, takistusteta lähenemisega ning ühe või mitme külgneva ja sobiva asukohaga alternatiivse maandumisalaga, tingimusel et osalevatel langevarjuritel on vähemalt C-kategooria lennundusluba.

Kui langevarjuril on vähemalt D-kategooria luba, võib maandumisala vähendada ja see võib koosneda 1000 m² suurusest maandumisalast.

§ 31. Langevarjuhüpete etendusi ei tohi teha, kui maatuul ületab 6 m/s või kui tingimused on muidu head, siis 8 m/s.

Kui kindlakstehtud alternatiivne maandumisala on kavandatud maandumisala suhtes taganttuule asendis, võib etendusi läbi viia maksimaalse maatuulega 11 m/s.

§ 32. Etenduse juht kiidab heaks etenduseks sobivad langevarjurid, langevarjude valiku, maandumisalad ja tuulepiirangud, võttes arvesse hetketingimusi ja -olusid.

Erandid

§ 33. Rootsi transpordiamet võib teha eeskirjade täitmisest erandeid.

-
1. See õigusakt jõustub 1. aprill 2025.

2. Seadusega tunnistatakse kehtetuks Rootsi tsiviillennundusameti eeskirjad langevarjuhüpete kohta (LFS 2007:46).

Rootsi Transpordiameti nimel

JONAS BJELFVENSTAM

Magnus Axelsson
(Maantee- ja raudteetransport)